ANUL XIII. No. 1804

4 PAGINI 3 LEI

Sâmbătă 7 Septembrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 506
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREŞTI.
Fondatori E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcţie 3,26,60 Administraţie 3,26,60 Redacţie şi Provincie 3,26,69

Mormocea a abandonat, iar Daniel (Polonia) conduce în Turul României

Etapa Bacău-Buzău, cea mai istovitoare. Tragicul abandon al lui Mormocea. Azi etapa Buzău-Braşov

BUZĂU *(dela unul din trimişii noştri speciali).* — **A noua etapă a celui de al doilea «Tur ciclist al României», desfăşurată pe distanţa Bacău —Buzău (173 km.), fără oprire obligatorie, a fost deadreptul dramatică, faza culminantă corespunzând abandonării în condiţiuni tragice a lui Virgil Mormocea, purtătorul tricoului galben şi, în ultimul timp, favoritul întregei suflări româneşti.**

Victimă a istovitoarei etape desfăşurată astăzi a căzut şi Constantin Tudose care a retrogradat în clasamentul general.

In fine, nu mai puţin nefericiţi au fost Gheorghe Negoescu şi polonezul Pietrowski, primul abandonat în urma rănilor primite, iar secundul pe urma epuizării ultimelor resurse.

In schimb, polonezul Daniel a recucerit tricoul galben şi şi-a consolidat simţitor situaţia. In mod normal şi fără ca nimic neprevăzut să intervină, polonezul poate fi considerat depe acum drept câştigător al «Turului».

Nicolae Ion şi-a consolidat şi el situaţia, trecând la locul al doilea în clasamentul general.

Situaţia în clasamentul pe naţiuni s'a clarificat. Prin abandonarea lui Pietrowski, România nu mai poate pierde.

Slabă consolare.

Cum s'a desfăşurat etapa IX-a: Bacău—Buzău

Inainte de plecare, aspectul punctului unde a fost stabilit startul nu are nimic impresionant. Este mai puţin entuziasm decât am fi crezut. Deşi ora nu este prea matinală, foarte puţină lume s'a deranjat.

In schimb fotografii de ambe sexe abundă. Se iau tot felul de poze. Din faţă, din spate, din profil. In timp ce concurenţii aşteaptă docil ora plecării şi răspund la apelul d-lui Komarnicki, aflăm că Guzan este în realitate Guşan. Il vom trece deci, de aci în colo, în clasamente după numele său adevărat.

La ora 7 precis d. ajutor de primar Toma Mihăilescu cu mişcări de ceferist rutinat a dat plecarea celor 35 concurenţi rămaşi în cursă, singurul absent din cei 36 sosiţi la Bacău, fiind Movilă, împiedecat de conducătorii grupărei, să continue.

Lipinski se fotografiază

Plutonul se pune imediat în mişcare, Mormocea impunând un train sever. Toţi se plasează. Singur Lipinski nu se sinchiseşte de semnal şi, candid, pozează pentru un compatriot din localitate. Imediat ce obiectivul aparatului s'a închis, Lipinski o porneşte voinicească la drum.

Noi pierdem câteva minute, luându-ne ziua bună dela cei de faţă şi alimentând maşinile cu combustibil.

Maşina poliţiei şi-a pierdut clienţii

Venind din urmă rămânem surprinşi că, pe primii 5 km. nu s'a produs încă nici-o pană. Remarcăm în schimb că maşina poliţiei a pierdut o bună parte din clienţii ei. De unde până acum două zile ea era îndesată până la refuz, astăzi numai câteva persoane îi ocupă băncile.

Primii arestaţi...

La km. 10, zărim silueta primului alergător. Este ziaristul ciclist Emil Encek care realizează performanţe uluitoare. Este sigur că îi va sufla d-lui Vasile Canarache, cei 5ooo lei, pe cari i-a promis, în cazul când va termina parcursul.

In faţa lui Iencek, la 2oo metri se găseşte Negoescu, pe care ofiţerul ciclist, Cercel îl depăşise cu 150 metri.

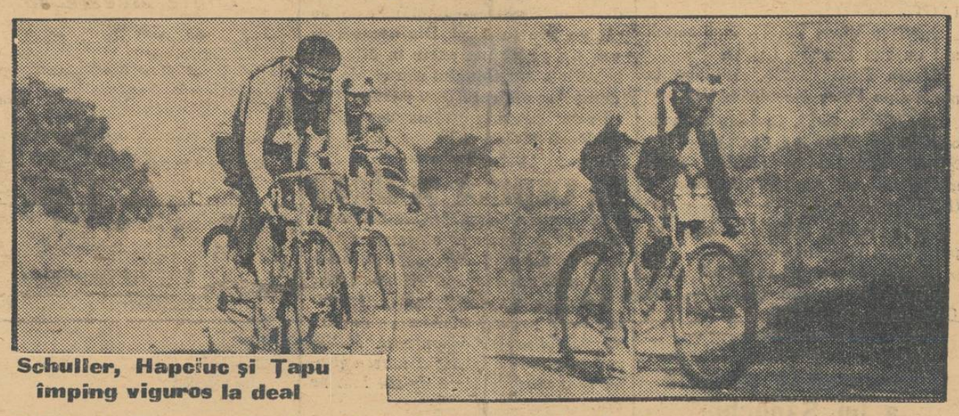

Schuller, Hapciuc şi Ţapu împing viguros la deal

Mai departe, Gusan este tovarăş de suferinţe cu polonezul Pietrowski care dă semne de oboseală.

Steckel şi Munteanu sunt înaintea lor, la 1oo metri. Prindem apoi, în ordine pe Nicolici talonat de Grigoriu, pe Cimpoeru, Mereuţă, Neacşu, Sebastian, Turn, Niţescu, Bors, Kirkov, Krazim şi Traian, separaţi prin intervale variabile dar nu prea mari. Totuşi alergătorii pomeniţi mai sus sunt înşiraţi pe 3 km.

Un pluton

In fine, la kilometrul 20 punem mâna pe un grup mai compact. Identificăm pe: Timko, Schuller, Vasilescu, Georgescu, Tudose, Dobrin şi Dinu. Privim înainte spre a descoperi restul de alergători. Nu se vede nimic şi acceleratorul maşinei este apăsat până la fund. Manevra dă rezultate căci, la km, 22 găsim pe Hapciuc care pedalează izolat, având la 800 metri înainte, pe Lipinski şi Mormocea. Primul conduce în train falş iar secundul oarecum epuizat nu mai depune nici un efort spre a schimba faţa lucrurilor.

Continuând goana, prindem şi pe cei doi leaderi ai etapei: polonezul Daniel şi individualul român Nicolae Ion Tapu cari, pedalează cu 35 km. pe oră. Am parcurs abia 27 km. şi grupul alergătorilor este înşirat pe 10 km.

Negoescu abandonează

La km. 27, Negoescu nu mai poate face faţă durerilor săcătuitoare produse de rănile provenite din rosăturile şelei şi abandonează cu lacrimile în ochi.

In acest timp, Cercel suferă o pană, iar Iencek, stricând frâna nu mai poate să-şi utilizeze forţele spre a nu se expune unui accident. Totuş, nu disperă şi pedalează curajos.

Daniel speculează situaţia

Deslănţuirea lui Daniel s'a produs în momementul când, în urma unei coliziuni, Tudose a căzut, impiedicând în acţiune şi pe Mormocea. Polonezul a profitat de acest fapt şi a şters-o. In trainul lui însă, a intrat Ţapu care îl va urmări ca o umbră până la Buzău, deşi Daniel, călare pe nişte confortabili «caltaboşi» încearcă prin diferite trucuri să-l piardă. Merge în zig-zag prin pietriş, în speranţa că Nicolae Ion, pe cauciucuri mult mai subţiri, nu va întârzia să spargă. Aşteptările însă îi sunt înşelate.

Deşi Nicolae Ion merge mai uşor decât adversarul său nu încearcă nici o evadare, întrucât, având o demultiplicaţie mai puţin convenabilă ca a polonezului nu poate risca.

Trecerea prin Sascut şi Adjud

La trecerea prin Sascut, Daniel şi Ţapu, au un avans de 1 min. jumătate asupra lui Mormocea şi Lipinski, cari la rândul lor aveau la 30 min. 30 sec. în urmă un pluton de 8 concurenţi, în care Timko îl adusese şi pe Tudose.

Sunt două ore dela plecare.

Daniel şi Nicolae Ion trec în train puternic prin Adjud (61 km.), înaintea căruia fuseseră câteva secunde opriţi de trecerea unui tren.

După 3 minute, Mormocea şi Lipinski sosesc în train moale. Vine apoi, singur, după 1 minut, Gheorghe Hapciuc. Apoi, la 2 minute urmează: Krikov, Georgescu, Dobrin, Safanov şi Schuller.

După alte 3 minute sosesc: Timko, Dinu, Tudose, Kiazim şi Vasilescu.

La 10 min. 45 sec. de primul trece Turn, la 12 min., Gogan urmat la 100 metri de Sebastian, Niţescu şi Bors, apoi de Nicolici şi Tecles şi mai departe de Constantin Traian.

Dela coadă la cap

Nu mai aşteptăm pe codaşi şi o pornim la drum spre a observa eventualele modificări.

Prindem pe alergători în ordine inversă celeia pe care au avut-o la trecerea prin Adjud. La Domneşti însă, constatăm că Tudose, una din speranţele noastre, pierduse teren. Timko îl ia în plasa sa încercând să-l apropie. Dinu şi Gogan ajung la înălţimea lor.

Vasilescu şi Kiazim câştigase teren ca şi grupul: Schuller, Georgescu, Safanov, Dobrin şi Kirkov.

In fund se profilează Mărăşeştii, oraşul de cari sunt legate faimoasele fapte de arme ale armatelor noastre.

Concurenţii pedalează vârtos, întrucât apropierea şi lăsarea în urmă a localităţilor importante le dă curaj la luptă.

Abandonul lui Mormocea

Pornim mai departe în căutarea evadaţilor. Unde o fi Daniel? Unde o fi Mormocea? Unde e Ţapu?...

La klm. 73 atenţia ne este trezită de un grup de oficiali cari înconjură un ciclist a cărui bicicletă stă — părăsită şi bleagă — în şanţ.

Cine este nefericitul accidentat? Căci bănuim imediat un accident sau un abandon.

Oprim maşina, coborâm şi ne facem loc să recunoaştem pe accidentat.

Cine o fi?

Când descoperim «tricoul galben», inima ne bate să spargă pieptul.

— E Mormocea!... Ce i s'a întâmplat?...

Bravul brăilean plânge cu hohote.

Internul Gheorghiu îi spală două răni mari provocate de şea cari s'au redeschis, mai mari, mai dureroase într'o căzătură.

Mormocea nu poate sta nici în picioare. Şi plânge, plânge ca un copil.

De durerea rănilor şi de mânia neputinţei.

Trebuie să abandoneze. Nu mai poate sta în şea.

Nimeni nu-l poate mângâia, nimic nu-i poate micşora revolta.

A muncit, a alergat ca un descreerat, cu corpul plin de răni, a depăşit pe toţi aşii şi a ajuns în fruntea alergătorilor. Şi acum, — mai era atât de puţin până la sfârşit — trebuie să debrace «tricoul galben».

Presimţea el ceva eri când ne spunea: «nimeni nu mă mai poate bate... Numai să nu mi se întâmple vreun accident nenorocit...».

A fost urcat în maşină — plângea încă — transportat la Mărăşeşti şi internat în spitalul local.

Regele a murit, trăiască Regele. Daniel a preluat truditul tricou galben.

In urmărirea fugarilor

După ce am văzut pe Mormocea instalat în spitalul din Mărăşeşti iată-ne din nou pe urma fugarilor.

Dar deşi d. Komornicki accelerează până la fund, nu putem prinde curând decât pe Dobrin care, în satul Manea era preocupat cu înlăturarea unei pane.

Mai prindem apoi câtiva alergători, aşteptăm să treacă plutonul ce urma, şi în care intrase şi Dobrin, spre a porni în urmărirea fugarilor.

Trecerea prin Focşani

Inainte de a intra în oraşul forturilor, găsim pe Dobrin, din nou în pană.

Focşanii sunt pavoazaţi. O lume imensă a eşit în întâmpinarea alergătorilor, primindu-i cu ovaţii.

Ordinea trecerii prin acest oraş este următoarea:

Daniel şi Nicolae Ion, 3 ore 40' 40";
Lipinski şi Hapciuc, 3 ore 50' 35";
Safanov, Kirkov, Schuller şi Georgescu, 3 ore 51' 05";
Gogan, 3 ore 54' 45";
Dinu, 3 ore 57' 20";
Dobrin, 3 ore 59' 30";
Timko şi Vasilescu, 4 ore 02'15";
Tudose şi Sebastian, 4 ore 02'55";
Nicolici, 4 ore 06' 20";
Kiazim, 4 ore 07' 30.

Restul concurenţilor urmează la intervale variabile şi destul de mari.

Revenind din urmă

Pornim din nou în urmărirea fugarilor şi, la 21 km. de R. Sărat găsim pe Kirkov în pană. Mai departe, Hapciuc pedalează izolat şi se uită cu strângere de inimă la Safanov care este în pană. La mică distanţă se găsesc Lipinski, Schuller şi Georgescu, în timp ce Daniel şi Nicolae Ioan în frunte, micşorează train-ul.

Suntem la 53 km. de punctul final al etapei şi fruntaşii au un avans de 11—12 minute asupra următorilor.

In apropiere de R. Sărat, Nicolae Ion dă semne de oboseală dar nu cedează şi traversează oraşul odată cu adversarul său.

Ceilalţi concurenţi trec prin R. Sărat cam în ordinea şi la intervalele avute la trecerea prin Focşani.

Spre Buzău

Pe ultima parte a parcursului, în drum spre Buzău, unii dintre alergători refac parte din terenul pierdut, datorită faptului că Daniel şi Nicolae Ion slăbesc.

Astfel, din rândurile din urmă revin puternic: Lipinski, Georgescu, Schuller, Gogan, Hapciuc, Safanov, Dobrin şi Dinu, cari scurtează simţitor, avantajul pe care îl luaseră cei doi fugari. Potoul este însă aproape şi fruntaşii nu pot fi ajunşi.

Intrăm în Buzău. Oraşul este pavoazat cu stindarde tricolore şi cu ghirlande de stejar. Primirea este entuziasmantă. Suntem întâmpinaţi de un public imens, în fruntea căruia remarcăm pe d-nii: general Iacob, comandantul garnizoanei, Petre N. Oprescu, primarul oraşului, col. de rezervă Vincenţiu Roman Liwowski, preşedintele asociaţiei ofiţerilor de rezervă, I. Manoilă, poliţaiul oraşului, colonel Agreculesei, Husan, directorul Prefecturei, dr. Somnea, etc.

Sosirea concurenţilor

La câteva minute după sosirea maşinilor însoţitoare, sergenţii de stradă dau semnalul care anunţă sosirea concurenţilor.

Un minut mai târziu, Daniel şi Nicolae Ion apar de după colţul străzii. Demarajul începe şi, după o scurtă luptă, polonezul ia avantaj şi trece potoul cu 2 lungimi înaintea lui Nicolae Ion.

Un accident

Imediat după trecerea liniei de sosire, Daniel împiedicat în acţiune de un fotograf amator care dorea să imortalizeze pe hârtie această sosire se răstoarnă şi se răneşte destul de serios la cotul şi palma dreaptă.

La intervale variabile dar nu prea mari, sosesc în ordine: Lipinski, Georgescu, Schuller, Gogan, Hapciuc, Safanov, Dobrin, Dinu, Kirkov, Timko, etc.

Impărţirea premiilor

După amiază, la ora 18 s'a procedat, în grădina Azuga, la împărţirea premiilor.

A luat cuvântul, cu acest prilej, d. general Iacob, căruia i-au răspuns d-nii: Vasile Canarache şi col. Liwowski.

S'au acordat următoarele premii:

Pr. I-iu, lei 1.500, polonezului Daniel.

Pr. II-lea, lei 1000, lui Nicolae Ion Ţapu.

Pr. III-lea, lei 500, polonezului Lipinski.

Pr. de încurajare, lei 500, buzoianului Mereuţă.

Cupa «col. Liwowski», lui Daniel.

Un aparat electric de călcat, lui Nicolae Ion Ţapu.

Un porte-ţigaret, lui Mereuţă.

Găzduirea concurenţilor

Concurenţii au fost găzduiţi la seminarul oraşului unde li s'a servit şi masa. Oficialii «Turului», reprezentanţii presei şi însoţitori au fost oaspeţii notabilităţilor oraşului, în pădurea Crâng.

Clasamentul etapei

1. Daniel (Pol.), 6 ore 40 min. 20;
2. Nicolae Ion (ind. Rom.), acelaş timp;
3. Lipinski (Pol.), 6 ore 42m. 50;
4. Georgescu (ind. Rom.) acelaş timp;
5. Schuller (ind. Rom.), acelaş timp;
6. Gogan (ind. Rom.), 6 ore 43 m. 10;
7. Hapciuc (Rom.), acelaş timp;
8. Safanov (Rom.), 6 ore 50m 20;
9. Dobrin (Rom.). 6 ore 51m. 05:
10. Dinu (Rom.), 6 ore 52m. 55;
11. Kirkov (Turc.), 7 ore 01m. 30;
12. Timko (ind. Rom.), 7 ore 06 m. 50;
13. Petre Vasilescu (ind. Rom.), 7 ore 12 m. 25;
14. C. Tudose (Rom.), 7 ore 12m. 25;
15. D. Nicolici (Rom.), acelaş timp;
16. Sebastian (ind. Rom.), 7 ore 26 m. 02;
17. Mereuţă (ind. Rom.), 7 ore 26 m. 10.
18. C. Traian (ind. Rom.), 7 ore 32 m. 45.
19. Tecles (ind. Rom.), 7 ore 37 m. 03.
20. Kiazim (Turcia), 7 ore 41 m. 10;
21. Neacşu (ind. Rom.), 7 ore 48 m. 20;
22. C. Niţescu (ind. Rom.) 8 ore 05 m. 30;
23. Grigoriu (ind. Rom.), acelaş timp;
24. Borş (ind. Rom.), 8 ore 05 m. 50;
25. Cercel (ind. Rom.), 8 ore 15 m. 35;
26. Munteanu (ind. Rom.), 8 ore 17 m. 40;
27. Cimpoeru (ind. Rom.) 8 ore 18 m. 20;
28. Guşan (ind. Rom.), 8 ore 19 m. 20;
29. Turn (ind. Rom.), 8 ore 24 m. 30;
30. Nenciu (ind. Rom.), 8 ore 24 m. 35;
31. Iencek (ind. Rom.), 8 ore 29 m. 15.

JENI DUMITRESCU

Continuare în pag. 11-a

Echipa naţională s'a întors în ţară

Când trenul trebuie să care prea multe goaluri merge greu. O corabie a fost totuşi salvată. Dela d. ministru Barbu Constantinescu la d. ministru Petrescu-Comnen

Anunţată pentru ora 9, sosirea echipei naţionale de football a întârziat.

Minusculul grup de sportivi care aştepta pe «naţionali» a început să se impacienteze.

— Dar ce are trenul de vine aşa greu? a întrebat d. Costel Rădulescu pe un «ceferist».

— Ei, are şi el dreptul să vină greu. Cu atâtea goaluri în cărcăl...

D. Costel Rădulescu s'a dumerit şi a refăcut grupul «publicului» pe care-l formau d. Urzică, cel ce scrie aceste rânduri şi — înfrigurată de nerăbdare — tânăra şi drăgălaşa soţie a lui Andrei Bărbulescu.

VAGONUL CU PATURI OBOSEŞTE...

Trenul a sosit cu 32 minute întârziere. Jucătorii timişoreni cari urmau să plece la ora 9,25 mai departe spre Timişoara, au fost nevoiti să rămână în Capitală până la ora 1. Numai Baratki şi Fănescu, mai norocoşi, au prins la Chitila legătura pentru Oradea unde Crişana îi aşteaptă pentru a-i pune la odihnă şi a-i asmuţi apoi asupra Juventusului.

Băeţii deşi au călătorit în vagoane de dormit, par obosiţi. In contrast cu conducătorii cari arată bine, deşi au călătorit cu vagon-clasă. Dar pentru rezistenta d-lui Bârsu aceasta nu este o performanţă.

Au coborât, pe rând, jucătorii apoi oficialii, unul dintre aceştia din urmă purtând în braţe un miniaturat şi splendid vaporaş, pe care nl l-a oferit — atenţiune de sportivi — federaţia germană

DARUL GERMANIEI

— Dar ăsta ce-o mai fi? s'a minunat cineva, cineva care nu pricepe prea mult la football.

— E una din corăbiile cari nu s'au înnecat în turneul prin Europa de Nord, l-a lămurit imediat un specialist...

Când toată echipa coborâse, cei trei reprezentanţi ai publicului românesc au încercat să încropească, aşa, din obişnuinţă, un hip-hip-hurrah! care n'a avut ecou decât la Andrei Bărbulescu — pornit emoţionat să-şi îmbrăţişeze soţia.

Toţi jucătorii — parcă vin de la Pol — au bărbi de eschimoşi.

— Aţi jucat şi în Groenlanda?...

NU TREBUIA SA PIERDEM!

Am schimbat apoi câteva cuvinte cu jucătorii.

Toţi sunt deprimaţi.

— Nu meritam să pierdem cu 7-1 în faţa Suediei. In prima repriză cel puţin, meritam 4—1 pentru noi.

Iar d. Căpătână ni se lamenta că am avut un ghinion fantastic:

Barlassina (Barlassina a fost arbitrul) mi-a declarat în seara matchului că trebuia să pierdem cu 3-2 dacă nu să facem match nul.

Şi cred că a văzut just. Jocul a fost aproape toată prima repriză în avantajul nostru. Şi numai câteva minute a căzut potopul. Din cer şi din picioarele atacanţilor suedezi.

*

In timpul când în gară soseau jucătorii, la federaţie poşta aducea raportul d-lui Barbu Constantinescu, ministrul României în Suedia, asupra matchului dela Stockholm.

«Presa suedeză — relatează d. ministru Constantinescu — este foarte elogioasă la adresa României. Ea recunoaşte că timp de 70 minute românii au dominat şi au vădit superioritate. Deaceia nu-şi explică crachul din ultimele minute».

In aceiaşi ordine de idei, trebuie să pomenim şi de observaţia pe care o făcea la Berlin unui oficial român d. ministru Petrescu-Comnen, asupra matchului dela Erfurt.

— Domnule, spunea d. Comnen, părerea mea este că echipa nu ar trebui lăsată să joace în străinătate decât dacă e sigură de victorie.

— Dar, domnule ministru — i s'a replicat — cine ne-ar mai invita da că ar şti sigur că mânâncă bătaie?...

*

Aşadar echipa naţională s'a reîntors. Echipele au reintrat în posesia jucătorilor. Campionatul poate reîncepe.